

הקורבן איסר דזיאלושינסקי בן ה-82, שנרצח במהלך שוד בדירתו בצפון תל-אביב. למרות גילו המופלג, הוא שמר על כושר גופני, ונהג לשחות בבריכת גורדון. הופעתו החיצונית היתה צנועה.

את פיה והחל מחפש. בתוך זמן קצר הבין שטעה בדירה, ומיהר לעזבה, לא לפני שהוריד מגופה טבעת ושרשרות. לא ידוע אם מישוה המתין לו מחוץ לדירה.

ארבעה ימים אחריכן פרצו שני שודדים לדירתו של יוסף בניאר במרכזה העיר. הם כיסו את פניהם כמגבת, ושרדו מאות רולארים וסכום כסף בשקלים.

המישטרה לא מוציאה מכלל אפשרות, שפנינה רוזנבלום נפלה קורבן לאותה קבוצה, כאשר היא נשרדה בחודש אוגוסט שעבר. הסימנים מעידים שהעבודה ואומץ הלב זהים כמו במיקרים אחרים.

ביום השני שעבר, לפנות-בוקר, בוצע ניסיון שוד נקשיש ערבי ביפו. האיש, בן ה-85, ניצל בנס. השודדים לא הצליחו לגנוב ממנו דבר-מה יקר-ערך.

מפני שלא היה לו רבר, המישטרה חוששת כי מדובר בכנופיית מכצעים, הפועלת בהשראתו של גורם אחר. דרך עבודתם היא חלוקת השלל לפי אחוזים מסויימים. כתוצאה מכך, דרך החקירה מתפצלת בין יותר גורמים, ואפשרות תפיסת הרוצחים קטנה.

בעיה אחרת, שמולה ניצבים תושבי גושרין, היא אומץ ליבם של השודדים-הרוצחים. הם פועלים לא רק בלילה, כי אם גם ביום, לא במקומות מרוחקים, אלא במרכז העיר, לא בתנאי-עבודה חרישיים, אלא באופן המקיים רעש.

מאפייני השודדים-הרוצחים נאספים אט-אט בתיקי החקירה במישטרת מחוז תל-אביב. הם יודעים פרטים מלאים על קורבנותיהם, רכושם, אורח-חיהם ושיטות ההגנה שלהם. השודדים-הרוצחים הם מיקצועיים. הם עובדים בשיטות מתוחכמות ומשלבים כושר גופני טוב ויכולת אנליטית. סידרת מיקרים שהתרחשו באחרונה בגושרין מצביעה על הכיוון.

בהשראת גורם אלמוני

לפני שלושה חודשים פרצו שלושה רעולי-פנים בשעות הבוקר לדירת בני הזוג פילוסוף, בשדרות רוטשילד בתל-אביב. הבעל יצא לקנות עיתון בשדרה, והשודדים ניצלו את ההזדמנות, נכנסו בעיקבותיו לדירה, כפתו אותו ואת אשתו והחלו מרוקנים את תכולת הרכוש היקר.

לרוע מזלם של השודדים, הבחינה בהם עוזרת-הבית של בני-הזוג ופרצה בצעקות. הם מיהרו לקפוץ דרך המרזב מהקומה השלישית. למזלם של בני-הזוג לא פגעו בהם השודדים פגיעה שסיכנה את חייהם. הרכוש עצמו הושאר בחצר הבית, בשעת המנוסה והבהלה.

ימים אחדים אחריכן נשרד, כרחוב בני-אפרים בתל-אביב, אורח שמעמדו הכלכלי לא ברור. נראה כי השודדים זיהו אותו כעתיר-ינסים. המרובר

הוא התאלמן לפני 15 שנה, ויש לו בת יחידה המתגוררת בגושרין. אורח חייו היה די סוער לאיש בגילו. כמה פעמים כשבוע נהג להתחיל את יום-עבודתו כשחיה בכריכת גורדון בתל-אביב, בשעת בוקר מוקדמת. אחר-כך היה מתחיל לסחור.

השודדים ידעו מיהו קורבנם. וגם אם הם היו שליחים של מישוה אחר, אין ספק שאותו אדם ידע היטב מה מחזיק הזקן בביתו ומחוז לביתו.

כשלב זה התמקדו השודדים ברכוש הנזיל, שנמצא מחוץ לדירה. כנראה הם לא זכו להיענות חיובית ואז הרגו כחניקה את קורבנם האומלל.

מייד אחרי-כך הם יצאו דרך דלת הרירה, לא נעלו אותה, ונסו על נפשם. חבר של דזיאלושינסקי, שבא בשעת בוקר מוקדמת לאסוף את הקשיש לשחיה משותפת בכריכה, גילה את הגופה. הוא מיהר להזעיק את המישטרה.

לכאורה, היה זה עוד רצח של קשיש. שהפך באחרונה למכת מרינה. כמעט כמו תמיד, לוודא הרצח בשוד או כניסיון לשוד.

כאשר הגיע צוות החקירה הראשוני למקום, התעורר החשר הכבד שמאז חורי המיקרה המועזע בצפון תל-אביב, עומדים אותם אנשים שבחורשים האחרונים הפכו את שעות השינה של

רצח הפלמן

הזקן היה סוחר-עתיקות עשיר ביותר. הוא עסק גם במיסחר בתכשיטים, גם במטבע זר, בתמונות ובכל ציוד יקר-ערך אחר. דזיאלושינסקי ניהל את המיסחר בדירתו. הוא אומנם נהג לבלות שעות

השודדים, שאף רצחו את קורבנם הישיש, שיכננו את הפשע ביסודיות מדהימה.

בלילה שבין יום רביעי וחמישי האחרון, התגנבו שניים או שלושה אנשים, בעלי מיכנה גוף צר ביותר, לחצר בית-מגורים ברחוב שדרות נורדאו 62 שבצפון תל-אביב. על גבם הם נשאו סולם כאורך ארבעה מטר. במהירות שלא תאמן, הם ניתקו את כבלי הטלפון של הבניין, שהיו מחוברים למרכייה. הסולם הועמד במירפסת קומת הקרקע, וראשו במירפסת הקטנה של דירה מיספר חמש בבניין.

השודדים ידעו בדיוק את מי הם מחפשים.

אחר או שניים מהם החזיקו בסולם. האחר טיפס במהירות בשלבים. כשידיו נגעו בסורגים הקשיחים שהקיפו את המירפסת הקטנה הוא שלף מכיסו מסור קטן-מיות והחל מנסר את הסורגים.

בתיחקור-שכנים, שנעשה למחרת בבוקר, סיפרו כמה מהם שאכן שמעו רעש מוזר בלילה, אך לא תיארו לעצמם כי הוא רעש ניסור סורגים, שבוצע עליידי שודדים אכזריים.

ללא התנגדות

בתוך דקות נוסרו שלושה סורי גים. דרך הפתח הצר השתחלו השודדים לתוך הדירה, לא לפני שהשליכו את הסולם אל בין השיחים. בחדר, שדרכו הם נכנסו לדירה, ישן בעל הדירה, איסר דזיאלושינסקי, קשיש עתיר-ינסים וממוזן בן 82.

השודדים העירו אותו, אך לא לפני שסתמו את פיו וככלו את ידיו ורגליו. הם ידעו בדיוק מה הם רוצים. מפתחות הכספות, שהיו בדירה נמסרו להם כמעט ללא התנגדות. הקורבן לא יכול היה להתנגד, וגם לא להפעיל את מערכת-האזעקה שהתקין בדירתו, משום שגם אותה ניתקו השודדים.

בעוד אחד השודדים שומר על הקורבן הסריהישע, פנו האחרים או רק אחד לעבר שתי הכספות.

כמהירות-שיא הם רוקנו ממנה כסף מזומן, תכשיטים וזהב. הכל נאסף אל שקיות קטנות שהם הביאו איתם. הם לא נגעו בחפצים גדולים שהיו

סולם למירפסת הסורגים המנוסרים במירפסת חדר-שצולמו אחרי הפריצה לדירתו. השודדים לא סמכו על הגגון הקטן, שממנו יכלו להגיע בקלות למירפסת. הם חששו שגגון-הפח יקרוס תחתיו. תחת זאת הם השתמשו בסולם, כדי להגיע למירפסתו של דזיאלושינסקי.

השודדים ניתקו את כבל הטלפון של הבניין — ניסרו את סורגי המירפסת — פרצו פנימה — נכחו את המיליונר הישיש — ואחרי ששדדוהו, חנקוהו. כל הסימנים מעידים שאותה כנופיית עבריינים משחוללת בחודשים האחרונים בכל מרחב אוש דן — ייתכן שהם אותם ששדדו את פנינה רוזנבלום

שום דבר אינו עמיד בפניהם — לא מערכת איעקה, לא סורגים ולא אמצעי-ההגנה אחרים לבית. כאוירה של אישישות של איש לגורל רעהו, יכולת הפעולה שלהם גדלה, וביטחונם העצמי גובר.

בארם בשם יחזקאל שליו. ב-4 בחודש ספטמבר הקיש איש, שהציג את עצמו כעובד מישרד-התיקושרת, על דלתה של קשישה בת 70 ברחוב מרמורק 15. כשפתחה האשה את הדלת, זינק עליה, כפת אותה, סתם

קשישי גושרין ללילות של פחד ונדודי-שינה. גם אם עדיין אין זה ברור, אם מדובר בקבוצה אחת, שפועלת תמיד ביחד, או בגוף שפועל בצוותים, אין כמעט ספק שהרצח האחרון הוא חוליה בשרשרת.

רבות כרחוב אלנבי ולקשור קשרים ראשוניים עם סוחרים ומוכרים פוטני ציאלים, אך מרכז הכובד של עסקיו היה בביתו. יתכן מאוד, שלא ברצונו, הוא סחר ברכוש גנוב וכך גם נוצר הקשר הראשוני בינו ובין רוצחיו.

בדירה, כלי נחושת, תמונות-שמן יקרות וכלים יקר-ערך אחרים, שהיו בחדרים האחרים. בשלב זה הם ביקשו את מפתחות שאר הכספות של הקשיש. הם ידעו שיש לו כאלה.